

Τότε κωνομας γὰρ σὲν ξένων πλοίων ἀκουσθῆκαν
καὶ δρὸ Ναύαρχοι πιασθῆκαν,
τῆς προστάτιδος Γαλλίας, φιλένας ἡμετέρας,
καὶ τῆς φίλης συμπεθέρας.

Ἡ Τουρκία ὅτ' ἀς Δυνάμεις διεμαρτυρήθη μόνον
μὲ φωνῆς ὀργίλου τόνον.

Τούτῃ μόνῃ δὲν σὲ θέλει καὶ θρηνητὴ κ' ἰδύρεται,
μὰ τ' ἴν' ἀφῆσαν καὶ πάλι νὰ διεμαρτυρήται.

Ποίας δόξης ἠξιώθης κ' ἐπευφημιῶν ἀρρήτων,
μὰ καὶ Βουλευτῆς θὰ μείνης ὅπως πρὶν τῶν Καλαβρῶτων,
κ' ἔτσι δίπορο θὰ τῶχρη, κ' ἴσ' ἀς ἐλπογὰς ἐρήμην
θὰ ψηφίζουσ' τὸν Ζαχίμην.

Σὺ θὰ μοιράζης σήμερ' ἀτοὺς ἄλλους Ἰπουργετα,
μὰ καὶ γὰρ νέα σύνεργα τῆς ψυχικῆς ἐφρόντισαι,
ἐψάλανε τ' τὴν Μαδοῦρῃ γὰρ σὲ δοξολογία
κ' ὡς δῶρον κάλτσας μαλλίνας σου πρόσφεραν γερόντισσας.

Μὲ μίαν πάνδημον εὐχὴν τὸ κύμα τὸ πελάγιον
σὲ φέρει τῶρ' σ' ὅτ' Ἰν' Κρήτῶν τὸν πόδον τὸν πανάγιον.
Εἶδες τὴν Μεγαλόνησον μὲ σάλον τρικυμίας
καὶ μὲ τὸν Ρῶσον Ναύαρχον ὀϊλίπης ὀλιγοῦ,
καὶ Κορυβάντων ἦκουσε κραυγὰς κ' ἐπευφημίας
καὶ ρόχων πολυτάραχον ἀπ' ὧν κυματοπλήγην.

Ἐγγώρισες τὸν Μόναχο, ποῦ μ' ὄσα κ' ἄν τοὺς λέει
σὲν τοῦλῃ τὸ δαιμόνιο βουλόμεν τῆς Βουλῆς.
Ἐγγώρισες τὸν Μιουράκ, τὸν τραμπερὸ Λουμπινακκ,
τὸν Χόβαρτ, τὸν Μακκαρονά, τὸν Ρῶσον τὸν Μπροβόνεσκ,
κ' ὅπλα σου παρουσίασαν οἱ διενετες στρατοὶ
καὶ γίγαντες ἐκλάγγαξαν ψηλά σὲν ἀστοί.

Τριγύρω σου βομβεὶ καὶ Τούρκων μῆνος
κ' ὁ παλαιὸς Ραδάμανθος κ' ὁ Μίωας
κραυγάζουσ' διατόρος : σίκω, Κρήτῃ,
καὶ δέξου τὸν μοιγρὸ δίκαιοκρίτη.

Σ' ἔδελθ' ἡ μεγαλόνησος μὲ μύρτα
κ' ὄλη σημαιοστόλιτος ἐσκήρτα.
Σ' ἐπέτρωσαν πατρίδος συγχιήσεις,
ἄκουσε τὸν Προξένον προσφωνήσεις,
καὶ τοῦ Μιγελιδάκη καὶ τοῦ Φούμη,
κ' εἶδες καὶ Χαλκιοτότισσας πικροῦμι.

Χαίρε, ποῦ τὴν κοιτίδα τῶν Ἰταίων
κλονίζεις μὲ διάγγεμα σπουδαίου,
καὶ λευθερίας τῆς δίνεις ζηλεμέναις,
Συντάγματα, θεομοῦ, δεδηλωμέναις,
ἀκράτεια γλωσσῶν χωρὶς φειδοῦ,
κ' ἔλευθερίαν τύπου σὲν κ' ἔδω.

Χαίρε γὰρ τόσα δῶρα ζηλευτά,
καὶ Μουσουλμάνοι γάρ κ' ἄν γι' αὐτά,
κ' ἐπρόβαλαν Κορυβάντες σ' τὴν Ἰδῃ
μ' Ἑλληνικοῦ Συντάγματος σακιδί.

Σοῦ δῶσανε νὰ φῆς φωνὴ κ' ἄλετι
καὶ σ' ὅτ' ἂν Χανιῶν σ' ἐπῆγαν τὸ Παλάτι,
ὅπου ἔμπορε σ' ἐκίνο νὰ χορεύης
κ' ἔχει καὶ λιμενίσκο νὰ ψαρεύης.

Εἶς.

Μὴ θαρρῆς πῶς εἶναι λίγη τῶν Προξένων ἡ σκοτοῦρα,
ρίξε τὰ πλεμμάτιστα σου,
μὴν τὰ καταφέρῃς, σκουρα,
τέσσερα τὰ μάτσα σου.

Πρὶν σὲ πάρουν ἀπὸ κάτω, συνετέ, μὲ ποικρῖα
πρόσεξε νὰ μὴ χαζέψης,
καὶ μὲ τρόπο τὰ λουρῖα
γρήγορα νὰ τοὺς μαζέψης.

Μὴ θαρρῆς πῶς εἶναι βωδία,
γύφινος καὶ γαλίνοῦ...
βάλε καὶ τὰ δρὸ τοὺς πόδια
σὲ μὲ κάλτσας μαλλίνας

Τῆς καλῆς σου τῆς Αἰγίνης ἔλασε τὴν ἀμμουδιά,
ἔλασε τὴν Μαδοῦρῃ,
πρόσεξε τρικλοποδῆ,
μὴ σου βάλουν ποικρῖα.

Στὸν κατακλυσθὲ τῆς Κρήτῃς τῆς ἐλγῆς ν' ἀνίσθουν κλάδον
δάμασε τοὺς ἀδαμάστους, χῆσε σ' τὴν σουρτοῦνα λαδί.

Ἐκλετὲ τὸν Καλαβρῶτων,
σκόρπα ρόδα κ' ὀκινίθους,
κ' Ἀριάνης πάρε μίτον
σ' ὅτ' ἂν παθῶν τοὺς λαβυρίθους,
καὶ μὲ τὴν σιγὴν προσάθει
νὰ κατασιγάξῃς πάθῃ.

Δέξου στεφάνους κ' ἀπὸ μὲ, τὸν ἔξιλον κρηῆνα,
καὶ νάλῃς τὰ Χριστοῦγεῖνα γαλιάνδρα σ' τὴν Ἀθήνα,
καὶ μὲ γλυκύφογγη λαλιὰ
κ' ἀπὸ περσιωπῆς
σ' ὅτ' ἂν Κόντε καὶ σ' ὅτ' ἂν Βασιλῆ
τὰ κάλαντα νὰ πῆς.

Καὶ κωμωδίας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Στὸς κυρίους Μενδρινῶ Σαρίζας νερὸ πωλεῖται
γγήσιο κ' ἀληθινὸ, προσρίεις μου συμπολιταί.
Χαίρ' ὑπόληψιν φαμάκου κατὰ πάντα σωτηρίου...
ἀριθμὸν ζῆτετε δύο, δρόμον Ὀρθοπλατρείου.

Τὶ περίφημη ρετιναί μὲ σ' τοῦ Τόμπρου τὴν ταβέρνα,
ὅπου πίνεις κ' ὄλο πίνεις καὶ φωνάζεις : Ζανακέρνα,
καὶ βαρεῖτε τὸ λαγοῦτο καὶ βαρεῖτε τὴν λακντέρνα.

Διὰ πᾶσαν ἔργασίαν ὁ Ρωμῶς θὰ σὲ συνοίση
τὸ λαμπρὸν Ἰσογαρεῖον Ἐδοστρίου τοῦ δρόστου.
Ὁ, εἰ τυπωθῆ εἰς τοῦτο βγαίνει πάντα διαλεκτῶς...
σ' τὴν ὁδὸν τοῦ Πραξιτέλου, ἀβίων ἀριθμὸς ὀκτώ.